

شماره ۲۰۰۹۹۱۴۹
تاریخ ۹۶/۴/۱۳
پست

بخشنامه

۹۶	۱۶۸	۴
مخاطبین امور مالیاتی شهر و استان تهران ادارات کل امور مالیاتی		
موضوع لازم الاجرا شدن «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد» از تاریخ ۱۳۹۶/۲/۱۵ هجری شمسی.		
<p>بر اساس نامه شماره ۶۴۳/۳۷۵/۴۶۱۸۸۱۴ مورخ ۱۳۹۶/۳/۹ اداره کل حقوقی بین‌المللی وزارت امور خارجه مبنی بر لازم‌الاجرا شدن «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد» به آگاهی می‌رساند: قانون فوق (متن پیوست) از تاریخ ۱۳۹۶/۲/۱۵ هجری شمسی (مطابق با ۵ مه سال ۲۰۱۷ میلادی) بطور همزمان در هر دو کشور لازم‌الاجرا گردیده است و مقررات آن در جمهوری اسلامی ایران در هر سال مالیاتی که از اول فروردین ۱۳۹۷ هجری شمسی (برابر با ۲۱ مارس سال ۲۰۱۸ میلادی) و در جمهوری سوسیالیستی ویتنام در هر سال مالیاتی که از اول ژانویه ۲۰۱۸ میلادی (برابر با ۱۱ دی ماه ۱۳۹۶ هجری شمسی) یا بعد از آن، آغاز می‌گردد نافذ خواهد بود.</p> <p>مقتضی است به کلیه واحدهای مالیاتی تابعه آن اداره کل ابلاغ فرمایید که مفاد قانون موصوف را نسبت به عملکرد سالهای مالی بعد از لازم‌الاجرا شدن این قانون، رعایت نموده و خلاصه اطلاعات مربوط به مؤدیان مالیاتی منتفع از مقررات مزبور شامل منبع مالیاتی، مشخصات مؤدی و میزان مالیاتهای متعلقه قبل و بعد از اعمال مقررات موافقتنامه مذکور را در هر مورد تهیه و به دفتر قراردادها و امور بین‌الملل معاونت پژوهش، برنامه‌ریزی و امور بین‌الملل ارسال نمایند.</p>		
<p>سید کامل شوی نژاد</p>		
<p>دامنه کاربرد: ۱- داخلی ■ ۲- خارجی ■</p> <p>مرجع پاسخگویی: معاونت پژوهش، برنامه‌ریزی و امور بین‌الملل دفتر قراردادها و امور بین‌الملل تلفن: ۳۳۹۶۷۷۹۳</p>		
تاریخ اجرا: ۱۳۹۶/۲/۱۵	مدت اجرا:	مرجع ناظر: دادستانی انتظامی مالیاتی
<p>نحوه ابلاغ: فیزیکی</p>		
<p>بخشنامه های منسوخ (شماره و تاریخ):</p>		
<p>گیرندگان رونوشت:</p> <ul style="list-style-type: none"> - قائم مقام محترم سازمان امور مالیاتی کشور - معاونین محترم سازمان امور مالیاتی کشور - دفتر رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور - سازمان امور اقتصادی و دارایی استان - شورای عالی مالیاتی - دفتر مدیریت ارزیابی عملکرد و هماهنگی هیاتهای رسیدگی به تخلفات اداری - دفتر طرح جامع مالیاتی - دفاتر ستادی - امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، معاونت حقوقی ریاست جمهوری 		<p>دادستانی انتظامی مالیاتی</p> <ul style="list-style-type: none"> - مرکز عالی دادخواهی و تشخیص صلاحیت حرفه‌ای - سازمان حسابرسی - جامعه حسابداران رسمی ایران ✓ - جامعه مشاوران رسمی مالیاتی - سازمان توسعه تجارت ایران - اتاق بازرگانی، صنایع و معادن - سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران - مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات برای اطلاع - دفتر قراردادها و امور بین‌الملل به همراه سابقه

دبیرخانه جامعه حسابداران رسمی ایران
شماره: ۹۶/۱۸۲۱۴
تاریخ: ۱۳۹۶/۴/۱۳
ساعت: ۹۶/۲/۱۲
اربع: ۱۳۹۶/۴/۱۳

اکنون شد
تاریخ: ۱۳۹۶/۴/۱۳

شماره : ۶۲۲/۳۷۵/۴۶۱۸۸۱۴
 تاریخ : ۱۳۹۶/۳/۱۹
 پیوست : دارد

بسمه تعالی

اداره کل قراردادها و بین الملل سازمان امور مالیاتی کشور
 موضوع: اعلام تاریخ لازم الاجرائی موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در
 مورد مالیات های پر درآمد بین جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ویتنام

با سلام؛

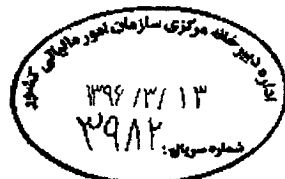
به پیوست یادداشت ارسالی از سوی سفارت جمهوری اسلامی ایران در هانوی جهت مقامات ویتنام در خصوص موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های پر درآمد بین جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ویتنام که در تاریخ ۲۲ مهر ۱۳۹۳ در تهران به امضا رسیده بود، جهت اطلاع و اقدام لازم ایفاد می گردد.

براساس این یادداشت موافقتنامه فوق الذکر از تاریخ ارسال یادداشت سفارتمان به عنوان یادداشت موخر (۱۳۹۶/۲/۱۵) برای طرفین لازم اجرا گردیده است.

از طرف
 حسین پناهی آذر
 مدیر کل حقوقی بین المللی

رونوشت :

- سفارت جمهوری اسلامی ایران - هانوی
- جناب آقای فرزنده مدیر کل محترم شرق آسیا و قیانوسیه
- جناب آقای موسوی سرپرست محترم اداره معاملات و حقوق بین الملل عمومی

۲۸۱۸۸

۱۳۹۴ / ۳ / ۲۸

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

وزارت امور اقتصادی و دارایی
دفترخانه مرکزی

۱۳۹۴ / ۳ / ۳۰

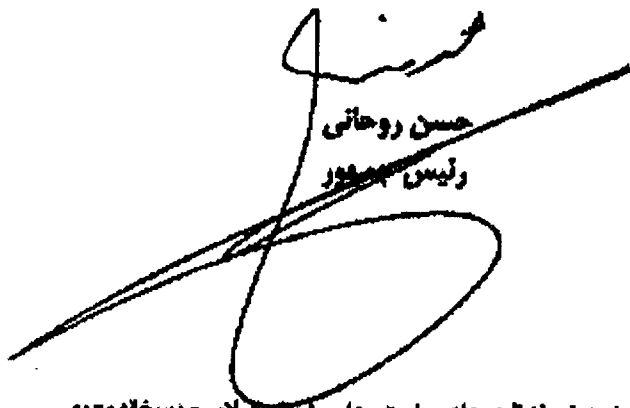
شماره: ۵۴۲۶۱

«پسه نعل»

وزارت امور اقتصادی و دارایی

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای پرداختی» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۲/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۴۴/۱۷۲۴۸ مورخ ۱۳۹۴/۲/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۲۸) موافقتنامه می باشد.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

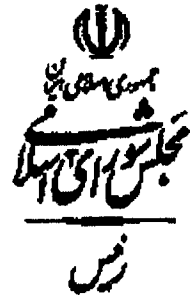
- ۱- دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دفتر خانه مجمع تشخصی سلامت نظام - دفتر معاون اول رئیس جمهور - هیأت معاضات کشور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور - وزارت امور خارجه - امور نیابتی بین المللی - معاونت امور کنسولی معاونت امور مجلس - معاونت توانمندسازی مجلس شورای اسلامی - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنظیم لوایح مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سازمان ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه). ۱۳۹۴/۲/۲۲

شماره: ۵۴۴/۱۷۷۲۸

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۱۶

موضوع: _____

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت حاجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

مطابق به نامه شماره ۵۱۲۵۵/۱۱۸۲۸۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ در اجرائی
اصل یکمصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون
موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری موزمبیک و حتام
بمنظور اجتناب از آمدن مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های
بر درآمد که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود،
با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای
محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

علی لاریجانی

دفترخانه مرکزی ریاست جمهوری
شماره: ۴۱۵۴۴
۱۳۹۴/۲/۱۶

**قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف
و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر هر آمد**

ماده واحده- موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و
بیست و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
نهمه ۱- هزینه‌های مالی موضوع بند (۲) ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز
کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.
نهمه ۲- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹)
قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر هر آمد**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام؛ که از این
پس در تهای متعدد تمهید می‌شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از
اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد به شرح
زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیاتهای بر درآمد است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.
۲- مالیات بر درآمد عبارت است از تمامی مالیاتهای بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیات بر کل مبلغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف- در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد املاک

- مالیات بر درآمد کشاورزی

- مالیات بر درآمد حقوق

- مالیات بر درآمد مشاغل (کسب و کار)، و

- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی

ب- در مورد جمهوری سومالیایی:

- مالیات بر درآمد شخصی، و

- مالیات بر درآمد کسب و کار

۴- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در سطح مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا بجای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد، طرف مدت معقولهای یکدیگر را از تغییرات مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضای نماید، معنی اصطلاحات به فرار زیر است:
الف-

۱- «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

۲- «وینام» به جمهوری سوسیالیست وینام اطلاق می‌شود و به هنگام کاربرد در معنای جغرافیایی ناظر است بر قلمرو خشکی آن، جزایر، آبهای داخلی، دریای سرزمینی و منطقه هوایی متعلق آنها، مناطق دریایی خارج از دریای سرزمینی از جمله بستر دریا و زیر بستر آن، که جمهوری سوسیالیست وینام طبق قانون ملی و حقوق بین‌الملل نسبت به آن حاکمیت حقوق حاکمیت و صلاحیت را اعمال می‌نماید.

ب- «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.

ب- «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به ایران یا وینام اطلاق می‌شود.

ب- «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ب- «دفتر ثبت شده» به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می‌باشد.

ج: «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ج: «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود. به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین‌تقاطع واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح: مقام صلاحیتدار:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده
مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام به وزیر دفاعی یا نماینده مجاز وی
اطلاق می‌شود. و

خ: تبعه اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یکی دولت متعاقد را داشته باشد

- هر شخص حقوقی، شرکت و انجمنی که ولایت قانونی خود را به

موجب قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که

تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت راجع به

مفاهیم‌های موضوع این موافقتنامه است به‌جز مواردی که لغتضای سیاق عبارت

به‌گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۱- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی

اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل

ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح

شامل آن دولت یا مقام محلی آن خواهد بود، با وجود این، اصطلاح مزبور شامل

شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه یا کسب درآمد از منابع واقع در آن

دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو

دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: از نقطه مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در

اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، لفظ

مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن حلقه شخصی و اقتصادی بیشتری دارد. (مرکز

منافع حیاتی)

بند هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منابع حیاتی دارد تعیین کرد یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می برد.

بند هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را ندارد.

بند هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت را نداشته باشد و یا در صورتی که بتوان بر اساس بندهای پیشین او را مقیم یکی از دولت های متعاهد تلقی کرد، موضوع با توافق مقامات صلاحیت دار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۲- در صورتی که به موجب مقررات بند (۱) این ماده شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل ثبت آن از جمله دفتر مرکزی ثبت شده در آن واقع است.

ماده ۵- مقرر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقرر دائم» به محل ثابتی اطلاق می شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاهد کلاً یا جزئاً دو دولت متعاهد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲- اصطلاح «مقرر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف- محل انبار،

بند شعبه،

بند دفتر،

مند کارخانه،

مند کارگاه و

چ: معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و

یا بهره برداری از منابع طبیعی

۳- اصطلاح «مقرر دائم» همچنین مشتمل است بر:

الف- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا

فعالیت های مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقرر دائم» محسوب می شوند

ولی فقط در صورتی که این کارگزار پروژه با فعالیت‌ها پیش از شش ماه استقرار یا ادامه داشت باشد.

ب- ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای، توسط یک مؤسسه از طریق کارکنان یا سایر افرادی که به همین منظور توسط مؤسسه به کار گمارده شده اند، اما صرفاً در صورتی که فعالیت‌های دارای این ماهیت (برای همان پروژه یا پروژه مرتبط) در داخل کشور برای دوره یا دوره‌هایی که در مجموع بیش از شش ماه در هر دوره دوازده ماهه باشد ادامه داشت باشد.

۴- کلیه رقم مقررات قبلی این ماده، منتهی به انجام فعالیت‌های زیر توسط مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر به عنوان فعالیت از طریق «مقر دلتیم» منتقل نخواهد شد:

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به منظور تیار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه

ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور قیام کردن یا نمایش ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور سرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه

د: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ه: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیب لو فعالیت‌های مذکور در جزءهای (الف) تا (د)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- کلیه مقررات پنجاه و یک (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از حاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند ۶ است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اعتبار انعقاد قرار داد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص

برای آن انجام می‌دهد در آن دولت دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۵) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگری از طریق حق‌المصل کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. مع‌ذلک، هرگاه فعالیت‌های چنین عملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد از حیث معنای این بند او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند یا تحت کنترل آن قرار گیرد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶- درآمد حاصل از اموال غیرمقولی

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمقولی واقع در دولت متعاهد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح اموال غیرمقولی، دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل منققات متوسط به اموال غیرمقولی، احشام و اسباب و لوازم سرود استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمقولی و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود؛ کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به عنوان اموال غیرمقولی محسوب نخواهند شد.

درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیلی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا غیر فلزی می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

۶- از لحاظ مقررات بندهای پیشین این ماده، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کاملی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل تکالیف از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشهای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸- کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- مقررات بند (۱) در خصوص درآمد حاصل از مشارکت در اتحادیه هوایی، تجارت مشترک یا آژانس فعالیت‌های بین المللی نیز قابل اجرا خواهد بود، لکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل تخصیص به قدرالسهم بابت مشارکت در فعالیت‌های مشارکتی باشد.

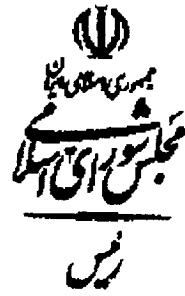
ماده ۹- مؤسسات شهری

۱- در صورتی که:

الف- مؤسسه یک دولت متعاقد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشد،

یا

ب- اشخاصی واحد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاقد و مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشند،

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۱- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷- درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر نظام واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر می شود که مرتبط باشد با:

الف- مقر دائم مذکور یا

ب- فروش اجناس یا کالاهای نظیر اجناس یا کالاهای فروخته شده از طریق مقر دائم مزبور در آن دولت دیگر

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاقد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه ای که مقر دائم آن است به فعالیت های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرائی و هزینه های عمومی لغوی تا حدودی که این هزینه ها برای مقاصد آن مقر دائم صورت گرفته است، کسر خواهد شد. اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جایی دیگر.

۴- چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم بر اساس تسهیلات کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیلات متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین

و در هر یک از دو مورد شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، مطابقت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید در نبود آن شرایط عاید یکی از این مؤسسات می‌شود، ولی به علت آن شرایط عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاقد درآمدهایی که در دولت متعاقد دیگر بهای آنها از مؤسسه آن دولت متعاقد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدهای باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاقد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مفروضات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار در دولت متعاقد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰- سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاقدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت کننده مقیم دولت متعاقد دیگر بوده، و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تغییری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسان یا سایر حقوق، به استثنای مطالبات دیونه، مشارکت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق

تولید دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۱- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقرر دائم واقع در آن به فعالیت شغلی بپردازد یا کار پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخص مسجل انجام دهد و سهامی که از بهای آن سود سهام پرداخت می‌شود بطور مؤثر مرتبط با این مقرر دائم یا پایگاه ثابت باشد مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود در این صورت، مقررات مواد (۷) تا (۱۶)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد، به‌طوری‌که موافق که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا موافق که سهامی که بهای آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با مقرر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر باشد، و منافع تقسیم شده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاقد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به‌نحوی که در این ماده به‌کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دولتی اولیه و یا متضمن حق

مشارکت در منافع به‌شکلی باشد یا نباشد، و به‌خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جرایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه منبوع اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعلقه که توسط دولت متعهد دیگر، وزارتخانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداری‌ها، بانک مرکزی و سایر بانکهای که کلاً متعلق به دولت متعهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، ملهم یک دولت متعهد بوده و در دولت متعهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دشم واقع در آن فعالیت شخصی داشته باشد یا هر آن دولت متعهد دیگر از پایگاه ثبت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود بطور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثبت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۲) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود آن دولت مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثبت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثبت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثبت حاصل شده است.

۷- در صورتی که پخلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر‌الذکر

بخش

اصول خواهد شد. در این مورد، قسمت ملزوم پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

- ۱- حق الامتیازهایی که هر یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.
- ۲- مع فلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعلقه‌ای که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.
- ۳- اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجود دریا است شده، در لای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا اطلاعات مربوط به تجارت صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.
- ۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقررات واقع در آن، تعالیم سفلی داشته باشد یا در آن دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخص مسکن انجام دهد و حق با اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به‌طور مسؤلی با این مقررات یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۵) مجری خواهد بود.
- ۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، ملزم محلی یا مقیم آن دولت باشد مع فلک در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد در یک دولت متعاقد دارای مقررات یا پایگاه ثابتی باشد که حق با اموالی موجود حق الامتیاز

بمنحوی مؤثر در شرایط با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد و پرداخت حق امتیاز بر مبنای مقر دائم یا پایگاه ثابت مذكور باشد. حق امتیاز در دولت متعاضدی حاصل شده نقس خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت‌کننده و مالک منابع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق امتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق امتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منابع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر ملاحظه می‌گردد. در این مورد، قسمت مزاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- حق الزحمه خدمات فنی

۱- حق الزحمه خدمات فنی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این حق الزحمه خدمات فنی ممکن است در دولت متعاضدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات گردد، ولی چنانچه در حالت کتبی، مالک منابع حق الزحمه خدمات فنی باشد، مالیات متعلقه بیش از هشت درصد (۸٪) مبلغ نامعاضد حق الزحمه خدمات فنی نخواهد بود.

۳- اصطلاح حق الزحمه خدمات فنی به گونه‌ای مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجوه پرداختی به هر شخص، به جز وجوه پرداختی مذكور در مواد (۱۲)، (۱۵) و (۱۶) این موافقتنامه، در ازای هر نوع خدمات مهندسی یا فنی یا مشاوره‌ای از جمله ارائه خدمات کارکنان فنی یا سایر کارکنان اطلاق می‌گردد.

۴- هر گاه مالک منابع حق الزحمه خدمات فنی، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگری که حق الزحمه خدمات فنی در آنها حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الزحمه خدمات فنی بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر یا مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور مرتبط باشد.

مقررات پانجمای (۱) و (۲) مجری نخواهد بود در این صورت مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵)، حسب مورد مجری خواهد بود.

-۵-

الف- حق الزحمه خدمات فنی در صورتی در یک دولت متعاقد حاصل شده تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. مع ذلك، در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الزحمه خدمات فنی، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد مقرر دائم یا پایگاه ثابتی داشته باشد که تعهد پرداخت حق الزحمه خدمات فنی انجام شده با آن مربوط باشد و پرداخت این حق الزحمه خدمات فنی بر عهده آن مقرر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت حق الزحمه خدمات فنی مزبور در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

ب- در صورتی که وفق جزء (الف) حق الزحمه خدمات فنی در یکی از دولتهای متعاقد حاصل نگردد و حق الزحمه خدمات فنی مرتبط با خدمات انجام شده در یکی از دولتهای متعاقد باشد، حق الزحمه خدمات فنی در آن دولت متعاقد حاصل شده تلقی خواهد شد.

۶- در صورتی که بحثی وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک مشایخ یا بین هر دوی آنها و تشخیص دیگری، مبلغ پرداختی حق الزحمه خدمات فنی از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک مشایخ توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده صرفاً نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این صورت، قسمت ملزات پرداختی طبق قوانین هر دولت متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۶- حواید سرمایهای

۱- حواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول ملکودر ماده (۶) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مفر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد دو دولت متعاقد دیگر می‌باشد با اموال منقول متعلق به پایگاه نئیس که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل دو دولت متعاقد دیگر می‌باشد شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مفر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثبت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتی‌ها با وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال مشمول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها با وسایط نقلیه هوایی، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شرکتی در شرکتی که دلاری آن به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمستقل واقع در دولت متعاقد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۵- عواید حاصل از نقل و انتقال سهام به غیر از موارد مذکور در بند (۲) در شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۶- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به‌غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) این ماده، فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۵- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد به‌سبب خدمات سرلاری یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه: الف- این شخص به‌منظور ارائه فعالیت‌های خود به‌طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدی که مربوط به آن پایگاه ثبت باشد، مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود.

ب: جمع دوره یا دوره‌هایی که وی در دولت متعاقد دیگر به‌سر برده در مجموع معادل یا بیش از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای باشد که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد؛ در این صورت، تنها آن قسمت از درآمد حاصل از فعالیت‌های صورت گرفته در آن دولت دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- اصطلاح خدمات حرفه‌ای به‌ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۶- خلعیات شخصی غیرمستقل

۱- پارعبایت مقررات مواد (۱۷)، (۱۹)، (۲۰) و (۲۱) این موافقتنامه حقوقی، مزد و سایر حقوق‌الرحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخلام دریاقت می‌پردازد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخلام در دولت متعاقد دیگر انجام شود که در این صورت حقوق‌الرحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حقوق‌الرحمه مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخلامی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود، مشروط بر آنکه:

الف: جمع مدتی که دریاقت‌کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاقد دیگر به‌سر برده است از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند و

ب: حقوق‌الرحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاقد دیگر نیست پرداخت شود و

پ: پرداخت حقوق‌الرحمه بر هوله مقرر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاقد دیگر دارد.

۲- علی‌رغم مقررات یادشده در این ماده، حق‌الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد در زمینه استخدام درکشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استناد دوحمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده ۱۷- حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به‌عنوان عضو هیأت‌مدیره شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

ماده ۱۸- هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به‌عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون یا موسیقیدان یا به‌عنوان ورزشکار بهت فعالیت‌های شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سنت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و باید شخص دیگری شود، آن درآمد علی‌رغم مقررات مواد (۱۶)، (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات دولت متعاقدی می‌شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بهت فعالیت‌های خود در چهارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاقد تحصیل می‌نماید از شمول پتهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۹- حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مفاد بند (۱) ماده (۲۰)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- مع‌هذا حقوق پلانشستگی و سایر وجوه مشابه، مشروط بر آنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت دیگر یا مقر دائم واقع در آن دولت صورت گیرد مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر نیز می‌شود.

۳- علی‌رغم مقررات بند (۱) و (۲) این ماده، حقوق پلانشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرح‌های عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاقد یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده ۲۰- خدمات دولتی

-۱

الف: حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، به استثنای حقوق پلانشستگی، پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی پایت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ب: مع‌ذک، در صورتی که خدمات در دولت متعاقد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم - تابع آن دولت بوده یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- حقوق پلانشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های پلانشستگی پایت خدمات ارائه شده، در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاقد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۶)، (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) مجری خواهد بود.

ماده ۲۱- مدرسان، محصلان و محققان

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که مقیم یک دولت متعاقد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی دو دولت متعاقد دیگر به سر می برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می دارد مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر نخواهد بود مشروط بر آنکه پرداخت های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲- همچنین، حق الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که مقیم یک دولت متعاقد بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی در دانشگاه، دانشکده، مدرسه یا مؤسسه آموزشی یا مؤسسه تحقیقات علمی دارای مجوز دولتی از دولت متعاقد نخست برای یک دوره یا دوره هایی که از دو سال تجاوز نکند هر دولت متعاقد دیگر به سر می برد از مالیات آن دولت متعاقد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود. مفاد این بند در مورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۲- سایر درآمدها

۱- اتمام درآمد مقیم یک دولت متعاقد که در دولت قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر گجا که حاصل شده، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- بدستهای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۶) ماده (۱) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سن یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد مقررات بند (۱) این ماده مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) اعمال خواهد شد.

۲- علی‌رغم مقررات پندهای (۱) و (۲)، اذلال درآمد مقیم یک دولت متعاقد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است و در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌گردد، در آن دولت دیگر نیز مشمول مالیات نخواهد بود.

ماده ۲۳- آیین حذف مالیات مضاعف

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر شود، دولت نخست‌بلاکه خواهد داد مهلتی برابر با مالیات بردرآمد پربانختی در آن دولت متعاقد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود مع ذلك، این گونه کسور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به درآمد تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲- در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مؤسور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر پانته درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴- عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاقد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که لا مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر ابعث می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاقد دیگر که همان معافیت‌ها را در آن دولت دیگر انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در ملکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می‌باشد، در

دولت نخست مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۱) ماده (۱۲) اعمال می شود، هزینه های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۵- این مقررات به گونه ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، پانچودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت اصول شخصیه یا مسزولیت های اختراذگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می نماید به اشخاص مقیم دولت متعاقد دیگر نیز اعطاء کند.

۶- مقررات این ماده فقط نسبت به مالیات های موضوع این موافقتنامه اعمال می شود.

ماده ۲۵- آیین توافقی دوجانبه

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش بینی شده در قانون داخلی دولتهای مزبوره می تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که مقیم آن است یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که نیمه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف مدت سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه یابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشید که از طریق توافقی متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را

بجمله دهد. در این صورت مجلس رفسم هرگونه محدودیت زمانی در قانون داخلی دولتهای متعاقد، هرگونه توافق حاصله اجراء نخواهد شد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را با تولدنی دوجانبه بجهت بجهت دهند و همچنین می توانند به منظور حذف ممالک مضارعت در سرآوردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد می توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آهین ها، شرایط، روشها و فنون دوجانبه مقتضی را برای اجراء آهین توافق در جنبه متعرج در این ماده فراهم می آورند.

ماده ۲۶- تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعات ضروری برای اجراء مقررات این موافقتنامه یا برای اجراء قوانین داخلی دولتهای متعاقد که غیرمغایر با این موافقتنامه و مربوط به ممالکهای مشمول این موافقتنامه باشد، مبادله خواهند کرد. ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می شود، به همان شیوه ای که اطلاعات به دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اعلی) که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش فوآمی های مربوط به ممالکهای مشمول این موافقتنامه تصمیم گیری می کنند، ناشی خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند این اطلاعات را در جریان دافرسی های علمی دادگاهها یا طی تصمیمات قضالی ناشی سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که پسک دولت

متعاقد را وادار سازد

الف: اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر
اتخاذ نماید.

ب: اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا
دولت متعاقد دیگر ذلیل تحصیل نیست.

پ: اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، سفلی،
صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن منجر به خسارت
عمومی و نظم عمومی باشد.

ماده ۲۷- اعضای هیاتهای نمایندگی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای نمایندگی یا مناصب
کنسولی که بموجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص
لازم بر خود دار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸- لازم الاجراء شدن

۱- هر یک از دولتهای متعاقد باید از طریق مجاری سیاسی، تکمیل مراحل
ضروری قانونی را برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه کتباً به دولت دیگر اطلاع
دهد. این موافقتنامه از تاریخ آخرین یادداشت، لازم الاجراء می‌شود.
۲- این موافقتنامه به صورت زیر اجراء خواهد شد:

الف: در مورد مالیاتهای تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبلغ حاصله در تاریخ یکم سرودین
هجری شمسی، مطلقاً یا بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعلق
سالی که در آن این موافقتنامه لازم الاجراء می‌شود.

- در ریتام نسبت به مبلغ مشمول مالیات پرداختنی یا اختیاری، در تاریخ یکم
ژانویه (برابر با پاره دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعلق سالی که در آن این
موافقتنامه لازم الاجراء می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن
به در مورد سایر مالیاتهای بر درآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به آن دسته از مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه قوت قانونی یافته وضع می‌گردد؛

- در وینتام، نسبت به درآمد، منافع یا هوایندی که در یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سال لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه حاصل می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن

ماده ۲۹- تسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط هر یک از دولتهای متعاقد تسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، یا ارائه یادداشت تسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از پایان دوره پنجاه از تاریخ که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، تسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه نسبت به موارد زیر اعمال نخواهد شد:

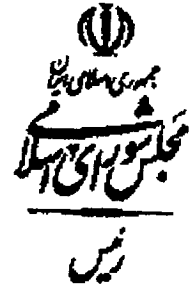
الف: در مورد مالیات‌های تکلیفی؛

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبلغ حاصله در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت تسخ در آن تسلیم شده است؛

- در وینتام، نسبت به مبلغ مشمول مالیات پرداختی یا اعتباری در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت تسخ در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی بعد از آن

ب: در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد؛

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت تسخ در آن تسلیم شده است وضع می‌گردد؛

- در ویتنام، نسبت به درآمد منافع یا هوایند حاصل در تاریخ یکم ژانویه (برابر با پانزدهم دی ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که پادشاهی تسخیر در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی متعاقب آن
 این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در تاریخ ۱۳۹۳/۷/۲۲ هجری قمری یعنی برابر با ۱۴ اکتبر ۲۰۱۴ میلادی به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.
 برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت تیسو خود بهطور متقاضی مجاز میباشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام	دولت جمهوری اسلامی ایران
دو خوانگ آن توان	دکتر علی حسگری
معاون وزارت دارایی	معاون وزیر و رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و نه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشتماه یکهزار و سیصد و نود و چهارم مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۲/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی آراجهانی